

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 80 • nummer 6 • juni 2025

INHOUD

<i>Zijn liefde wankelt niet (gedicht)</i>	<i>125</i>
<i>De Naam boven alle namen (18)</i>	<i>126</i>
<i>Het koninkrijk van God (6)</i>	<i>129</i>
<i>De wet, de zonde en het nieuwe leven (2)</i>	<i>133</i>
<i>God is liefde (2)</i>	<i>138</i>
<i>De afsluitende taferelen van Maleachi en Judas (1)</i>	<i>142</i>
<i>Nuttig?</i>	<i>143</i>
<i>De wil van God herkennen</i>	<i>144</i>
<i>Niet lang op aarde</i>	<i>148</i>

Het gezonde onderwijs van Gods Woord

Handreikingen voor persoonlijke en gemeentelijke Bijbelstudies

Welke rol speelt de Bijbel bij een gezonde geestelijke groei? En regelmatig Bijbellezende, waarom is dat nodig? En hoe doe je dat in een drukke, hectische tijd als vandaag? Hoe leg ik de Bijbel goed uit voor mijzelf? Geeft Gods Woord ons daarvoor bepaalde uitgangspunten of principes? Hoe geef ik op een goede, gezonde manier iets uit de Bijbel aan anderen door? Hoe moeten we vorm geven aan gezamenlijke Bijbelstudies? En wat is de waarde van Bijbelstudies in de gemeente? Wat is ieders rol daarin? En hoe bereid je je daarop voor?

Het valt op hoeveel gelovigen worstelen met dit soort vragen. Vanuit de Bijbel worden er in deze titel handreikingen gegeven hoe we onszelf als Christen geestelijk gezond kunnen voeden. En voor wie een taak heeft om dat Woord door te geven, staan er heel nuttige raadgevingen in voor deze dienst. Het is ons gebed dat dit boek voor veel gelovigen persoonlijk tot zegen zal zijn en dat het ook zal bijdragen aan meer vruchtbare Bijbelstudies zowel in de gezinnen als in de gemeente.

Geschreven door Erwin H.W. Luimes

Bestelcode: 6020

Aantal pagina's: 120, hardback

Prijs: € 9,95

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lektuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Algemene info: info@uhwdw.nl

Giften e.d.: info@uhwdw-fcs.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, nood-hulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

Zijn liefde wankelt niet

Zonder einde, zonder grenzen
is Uw liefde, Heere, voor mij,
liefde die hier nooit zal wank'len.
U blijft altijd aan mijn zij.
Heere, ik weet dat U uit liefde
voor mij ging tot in de dood
en toch worden aardse dingen
voor mijn hart vaak veel te groot.

Heere Jezus, Uw nabijheid
is een bron van rijke vreugd',
als mijn oog maar ziet Uw volheid
en ik mij in U verheug,
als U in Uw grote liefde
en oneindig veel geduld
heel mijn hart en mijn gedachten
met Uw heerlijk beeld vervult.

Heere, hoe moet ik mij diep schamen:
zó vaak krijgt de overhand
aards bezit, alsof het meer is
dan het schatrijk Vaderland!
En toch wankelt nooit Uw liefde,
maar U roept: volg Mij gerust;
als je 't oog maar op Mijzelf richt,
ken je steeds Mijn vred' en rust!

naar Rudolf Brockhaus

De Naam boven alle namen (18)

Hoofdstuk 9 – ‘Tot Zijn Naam’

Als de term ‘naam’ zoals gebruikt voor onze gezegende Heere en Heiland, een uitdrukking is van alles wat Hij is, zal het geen verbazing wekken als we zien dat die ons op zo veel verschillende manieren en in zo veel aspecten wordt voorgesteld. Het noodzakelijke verband tussen het levende Woord en het geschreven Woord, aangezien het laatste de openbaring bevat van het eerste, geeft inderdaad de verklaring.

Daaruit volgt dat **hoe meer wij, door het lezen van de Schrift, Christus Zelf voor onze aandacht hebben, hoe meer wij de geest van de Heilige Geest hebben** en hoe beter wij in staat zijn om de stralen van Zijn heerlijkheid te onderscheiden die van iedere bladzijde oplichten. Als wij de Schrift beschouwen als de tentoonspreiding van Christus, van God zoals geopenbaard in Christus, dan is dat een zekere bescherming tegen dwaling en eveneens het tegengif tegen de rationalistische leringen van tegenwoordig, terwijl het tegelijkertijd de eerbied en aanbidding in onze ziel teweegbrengt zonder welke het onmogelijk is om de Goddelijke boodschappen erin te aanvaarden. Dit punt kan niet te veel benadrukt worden en we vragen hiervoor dringend de aandacht van de lezer.

Nu we overgaan tot het bespreken van de zinsnede ‘tot Zijn Naam’, willen we enkele voorbeelden kiezen waar deze gebruikt wordt, om de betekenis ervan te illustreren en om aan te geven hoe, in elk ervan, de Persoon van onze gezegende Heere voor onze aandacht wordt gesteld, of het nu is als Leider, Voorwerp of Middelpunt. Laten we eerst kijken naar de uitdrukking ‘gedoopt tot de Naam van de Heere Jezus’ (Hand. 8:16;19:5).

Sommige Bijbelvertalingen geven in beide gevallen weer 'in de Naam van de Heere Jezus', maar de oorspronkelijke Griekse woorden – *epi* en *onoma* – kunnen, onzes inziens, slechts nauwkeurig vertaald worden met 'tot de Naam'. Dit blijkt ook uit de weergave van hetzelfde woord in andere plaatsen. Zoals in Handelingen 19:3, waar de apostel vraagt: 'Tot welke [doop] bent u dan gedoopt?' en het antwoord luidt: 'Tot de doop van Johannes'. En ook in 1 Korinthe 10:2, waar we lezen dat 'allen tot Mozes gedoopt zijn', wordt dit woord gebruikt. Het is dus overduidelijk dat in beide Schriftplaatsen 'tot' de juiste weergave is. En deze weergave is ook noodzakelijk, gezien het feit dat 'in de naam van de Heere' ook voorkomt in verband met de doop (Hand. 10:48). De betekenis in dit laatste geval is, zoals uitgelegd in een eerder artikel, dat zij die Cornelius doopten, dit deden op aanwijzing van Petrus, uit naam van en onder het gezag van de Heere.

Nu we de implicaties van het gebruik van de uitdrukking verklaard hebben, kunnen we ons bezighouden met de betekenis. De gelijksoortige uitdrukking in 1 Korinthe 10 kan ons helpen die te begrijpen. Er kan nauwelijks twijfel over bestaan dat het 'tot Mozes gedoopt zijn' impliceert dat het volk in verbinding werd gebracht met Mozes als onder zijn gezag. Op vergelijkbare wijze bracht het gedoopt zijn tot de Naam van de Heere Jezus de gedoopten op de grond waar Zijn oppergezag heerste en in het gezelschap van hen die dat gezag erkenden. De Naam van de Heere drukt in dit verband dus uit wat Christus is als verheven en verheerlijkte Heere en de gedoopten belijden Hem als zodanig en erkennen ook Zijn aanspraken op en Zijn gezag over hen. Dit is niet alles wat er over de waarheid van de doop te zeggen valt, want Paulus onderwijst dat 'wij allen die tot Christus Jezus gedoopt zijn, tot Zijn dood gedoopt zijn' (Rom. 6:3).

Maar we zullen hier niet verder op ingaan, omdat we ons willen beperken tot het voorliggende vers en de aandacht willen vesti-

gen op de betekenis ervan. We willen dus niet verder gaan dan dat het gaat om het absoluut gezag van Christus als Heere en de verantwoordelijkheid van het belijden daarvan door hen die gedoopt zijn.

In een tijd van uiterlijke (nep)belijdenis en afvalligheid is het goed om na te gaan of mensen die op de grond van het Christendom zijn gebracht, zich bewust zijn van de verantwoordelijkheden die ze op zich hebben genomen. Ook tot velen in onze tijd zou de Heere kunnen zeggen: 'Waarom noemt u Mij Heere, Heere, en doet niet wat Ik zeg?' (Luk. 6:46), want er is nooit eerder een tijd geweest waarin de geest van de wet-teloosheid zo sterk overheerste, zelfs in combinatie met het belijden van de Naam en het gezag van Christus. Als de eerste plicht van een soldaat onvoorwaardelijke gehoorzaamheid is, dan zou een Christen zéker voor de wereld bekend moeten staan om zijn onverdeelde onderwerping aan het gezag van zijn Heere, zoals uitgedrukt in Zijn Woord en door zijn onvermoeide ijver en toewijding in het handhaven van de eer van Zijn gezegende Naam. 'Uw volk is zeer gewillig op de dag van Uw kracht' (Ps. 110:3).

Een ander voorbeeld van het gebruik van deze zinsnede vinden we in de brief aan de Hebreeënen. Daar lezen we: '**God is niet onrechtvaardig om uw werk te vergeten en de liefde die u bewezen hebt voor [of: 'tot'] Zijn Naam, doordat u de heiligen gediend hebt en [nog] dient**' (6:10). Dit is in veel opzichten een zeer opmerkelijk vers vanwege de kostbaarheid van de waarheid die het bevat. Het zal opgemerkt zijn dat het hier gaat om de Naam van God, want Christus wordt in deze brief gezien als de Hogepriester aan de rechterhand van God, waar Hij zowel de Zijnen vertegenwoordigt als voor hen tussenbeide treedt.

Maar het gaat om de Naam van God zoals geopenbaard in Christus, want in Hebreeën 1 worden we eraan herinnerd dat de Zoon wordt aangesproken als God. Dit gezegd zijnde, moeten we nagaan wat de betekenis is van de woorden – ‘tot Zijn Naam’ – in dit vers. Ten eerste is duidelijk dat de apostel verwijst naar de dienst voor de heiligen. Deze Hebreeuwse gelovigen hadden zich toegelegd op ‘weldadigheid en mededeelzaamheid’, dat wil zeggen: ze hadden hun bezittingen gedeeld met hun medegelovigen die in nood verkeerden, want ze hadden de waarheid begrepen dat God in dergelijke offers een welbehagen had (zie 13:16). In deze zorg, met ware broederlijke liefde, voor de behoeften van de heiligen van God betoonden zij, zoals de apostel het zegt, liefde tot Zijn Naam.

(Wordt vervolgd).

Edward Dennett

Het koninkrijk van God (6)

We zetten onze overwegingen voort over de verborgenheden van het Koninkrijk der hemelen.

Laten we ons een land voorstellen waarvan de koning verbannen is omdat het grootste deel van het volk hem niet wil. In dit land zijn ongetwijfeld veel trouwe aanhangers, die verdriet hebben dat hun koning er niet is, maar daartegenover staan de tegenstanders van de koning, die natuurlijk ook tot dit land behoren en onder leiding van de ‘tegenkoning’ een heel ander stempel op dit land drukken. Precies zo is het met het Koninkrijk der hemelen. Hoewel de Heere de weg die via bekering en geloof leidt, nauwkeurig uitgestippeld heeft, zijn veel mensen binnengeslopen die weliswaar de uiterlijke kenmerken, het belijden van de Heere hebben, maar bij wie het leven uit God ontbreekt. Tussen twee haakjes, hier wordt het onderscheid tussen het Koninkrijk

der hemelen en de Gemeente van God heel duidelijk: in het Koninkrijk zegt de Heere: 'Laat beide samen opgroeien tot aan de oogst; en in de oogsttijd zal ik tot de maaiers zeggen: Verzamel eerst het onkruid en bind het in bossen om het te verbranden; maar breng de tarwe bijeen in mijn schuur' (Matth. 13:30). Maar in de Gemeente van God luidt de boodschap: 'Doe de boze uit uw midden weg' (1 Kor. 5:13).

In de tweede gelijkenis van het Koninkrijk der hemelen wordt duidelijk hoe vanuit het kleinste begin zich iets groots op deze aarde zou ontwikkelen wat veel macht en een enorme invloed zou kunnen uitoefenen. Bovendien kan de boom, die zich uit het mosterdzaad ontwikkelt, een onderkomen voor vogels zijn die, zoals we kunnen opmaken uit de verzen 4 en 19, een beeld voor de duivel en diens afgezanten zijn. De satan woont in dit rijk!

De derde gelijkenis duidt meer op de innerlijke ontwikkeling van het Koninkrijk. Ook de werking van het zuurdeeg is onzichtbaar. Het is een beeld voor het kwaad, voornamelijk met het oog op de leer (zie hfdst. 16:11-22). Wat een diversiteit van slechte en valse leer heeft zich in de loop der eeuwen in het Christendom vertoond, te beginnen vanaf de terugkeer tot het Jodendom in het begin, tot aan het pure atheïsme in onze dagen!

Na deze gelijkenis ging de Heere van het meer, waar hij aan het begin van het hoofdstuk naar toe was gegaan, terug naar huis, en daar vertelde Hij de volgende drie gelijkenissen. Dat is belangrijk, want deze gelijkenissen vormen een bijzondere groep, die de menigte buiten niet kon begrijpen. Deze verborgenheden hadden alleen betrekking op het gezin en daarom riep de Heere de discipelen naar binnen.

De schat in de akker is *verborgen*. De akker is de wereld (vs. 38) en de koopman is de Zoon van God, Die al Zijn rechten opgaf om zondaars in Zijn bloed te wassen en hen met God te verzoenen.

Hij verwierf de wereld, om de voor Hem zo dure schat te verkrijgen. 'Zoals U Hem macht gegeven hebt over alle vlees, opdat Hij eeuwig leven geeft aan allen die U Hem gegeven hebt' (Joh. 17:2).

Deze gedachte wordt in de vijfde gelijkenis, die van de kostbare parel, verder uitgewerkt, want hier worden de schoonheid en de waarde van de schat verder onder de loep genomen. We zien de eenheid en de heerlijkheid van de Gemeente in de ogen van Christus.

Ten slotte wordt alles met de gelijkenis van het visnet afgerond. De vissers zijn mensen en ze vangen niet alleen de vissen in het net, dat een beeld voor het verkondigde Evangelie is, maar ze verzamelen ze ook in vaten, dat wil zeggen: ze 'verzamelen' de gelovigen naar Gods wil. Het vervolgens scheiden van de goddelozen van de rechtvaardigen is daarna een andere bezigheid, die niet door de vissers maar door engelen uitgevoerd wordt.

De gelijkenis van de onbarmhartige knecht in hoofdstuk 18 laat een andere kant van het Koninkrijk der hemelen zien. De knecht met een schuld van tienduizend talenten toont de Joden, die hun schuld met het verwerpen van de Messias maximaal hadden gemaakt. Maar in plaats van Gods aanbod van genade aan te nemen, om zelf gered te worden, deden ze alles om de verbreiding van het Evangelie onder de heidenen te verhinderen (zie Hand. 22:22-23).

In de gelijkenis van de arbeiders in de wijngaard zien we de soevereiniteit van Gods genade, die de beloning voor de arbeiders vaststelt. Zo zullen de laatsten de eersten en de eersten de laatsten zijn. Aan de ene kant zien we de aansporing die door de beloning wordt gekenmerkt; als we aan de andere kant het principe

van de genade uit het oog verliezen, dan luidt het antwoord: 'Is het mij niet geoorloofd met het mijne te doen wat ik wil?' (Matth. 20:15) Wij hebben geen enkel recht op genade, maar worden bemoedigd door het vooruitzicht op een heerlijke beloning.

De gelijkenis van de bruiloft in hoofdstuk 22 toont het plan van God om Zijn Zoon door middel van dit feest te eren. Allereerst worden de Joden, de genodigden, gevraagd. Maar zij wilden niet. Daarna, toen het werk van de verlossing volbracht was, werden de apostelen naar het volk gezonden. Maar ook zij werden niet aangenomen, zodat het terzijde schuiven van Israël met de verwoesting van Jeruzalem definitief bezegeld werd. Pas toen werden de heidenen van de 'kruispunten van de wegen' uitgenodigd. Een uiterlijke belijdenis is uiteindelijk niet voldoende. Wanneer Christus verheerlijkt moet worden, moet alles in overeenstemming zijn met Zijn heerlijkheid.

Ten slotte worden in hoofdstuk 25 de belijdende Christenen tijdens de afwezigheid van de Heere in de gedaante van tien maagden¹ voorgesteld (Christus is hier niet de Bruidegom van de Gemeente). Het gaat hier om de persoonlijke verantwoordelijkheid tijdens Zijn afwezigheid. De maagden moesten met hun lampen getuigen van de Heere zijn en hun taak was om de Heere tegemoet te gaan. Vijf van hen hadden wel de lampen van de belijdenis, maar niet de olie van de Heilige Geest; het waren lusteloze belijders. Het geroep om middernacht bereikte hen allen, maar nu bleek het verschil: vijf van hen gingen naar de bruiloft, de overige vijf hadden daar geen recht op.

(Wordt vervolgd).

Arend Remmers

¹ De vertaling 'meisjes' (HSV) is hier beslist verkeerd; het gaat niet om tienermeisjes, maar om mensen in een maagdelijke toestand.

De wet, de zonde en het nieuwe leven (2)

Romeinen 7

5. Wat is de oorzaak?

De man over wie we hier lezen, zegt een paar keer dat hij doet wat hij niet wil doen. Wat is de diepere oorzaak van deze en andere problemen? Deze opnieuw geboren Christen denkt dat hij nog steeds onder de wet is. Wat betekent dat? Iemand die onder de wet is, moet de wet houden om gezegend te worden. Dit was de manier waarop God met het volk Israël omging (verg. Deut. 4:1), een manier die bewees dat wij mensen niet in staat zijn om aan Gods rechtvaardige eisen te voldoen. Paulus had echter aan het begin van hoofdstuk zeven uitgelegd dat gelovigen die in de periode (bedeling) van de genade leven, de wet hebben 'gedood door het lichaam van Christus' (vs. 4). Daarom regeert de wet niet langer over ons; zij regeert alleen over de mens zolang hij leeft. Maar wij zijn eraan gestorven (vs. 1; verg. hfdst. 6:15).

Het feit dat de mens denkt dat hij nog steeds onder de wet is, wordt in de hele passage duidelijk:

- Hij zegt dat de wet geestelijk is (vs. 14) en dat is absoluut juist. Maar hij voegt er niet aan toe dat hij aan de wet gestorven is.
- Hij is het ermee eens dat de wet rechtvaardig is (vs. 16). Daarmee bedoelt hij dat de wet is wat hij zou willen doen en dat het juist is dat de wet hem veroordeelt, omdat hij het tegenovergestelde doet.
- Hij is tevreden met de wet van God (d.w.z. de wet van de Sinaï) naar de innerlijke mens (vs. 22). Een Christen die tevreden is met de wet (voor zover hij de geboden ervan wil naleven), is nog niet bevrijd in de praktijk van zijn geloofsleven. En Christenen hebben Christus als hun norm.

Een vergelijking met het voorbeeld uit de verzen 1-3 kan helpen. Deze persoon gelooft in Christus, anders zou hij niet wedergeboren zijn. Hij is daarom 'getrouwd' met de nieuwe Echtgenoot, Degene Die uit de dood is opgewekt (vs. 4). Toch denkt hij dat hij nog steeds bij de eerste man (de wet) hoort, maar dat is onmogelijk. Het voorbeeld van het huwelijk laat zien dat we *óf* aan de ene *óf* aan de andere man toebehoren: *óf* aan de wet *óf* aan Christus. Deze wedergeboren Christen denkt dat hij nog steeds onder de wet is. Dat is de oorzaak van zijn problemen. We moeten dit punt goed begrijpen en in ons hart verankeren. We zijn vrijgemaakt van de wet en behoren nu toe aan Christus. Nu kunnen we God dienen in nieuwheid van geest. Dit betekent dat we niet vragen wat een wet van ons verlangt, maar dat we in gemeenschap met de Heere Jezus leven, geleid door de Heilige Geest en in Zijn kracht (verg. Rom. 8:4). Dan vragen we wat de Heere in onze plaats gedaan zou hebben om Hem welgevallig te zijn. Zo dragen we vrucht voor Hem.

Het woord 'wet' heeft overigens niet altijd dezelfde betekenis. Het verwijst aan het einde van vers 1 aanvankelijk naar de Mozaïsche wet. Dit is ook het geval op veel andere plaatsen in dit hoofdstuk. Sommige gedachten kunnen echter ook worden toegepast op elke andere wet die mensen zichzelf opleggen. Op sommige plaatsen verwijst 'wet' echter naar een kracht of wetmatigheid (bijv. vs. 21,23).

Deze strijd moet onderscheiden worden van wat we tegenkomen in Galaten 5. Daar vinden we de Heilige Geest versus het vlees; dat is normaal en verandert pas als we bij de Heere zijn en de zonde dus niet meer in ons woont. Maar hier probeert een Christen zelf tegen het vlees te vechten, want hij begrijpt niet dat hij met Christus gestorven is aan de wet.

Ik, ellendig mens, wie zal mij verlossen uit dit lichaam van de dood? (Rom. 7:24)

In het voorgaande gedeelte stelden we onszelf vijf vragen over Romeinen 7:14-25 en probeerden we die te beantwoorden. De laatste gedachte was dat de oorzaak van de problemen van de mens in Romeinen 7 is dat hij denkt dat hij God nog steeds moet behagen door de wet te houden.

6. Wat zijn de gevolgen?

Je zou kunnen denken dat het niet zo dramatisch is dat een Christen denkt dat hij voor God staat op basis van de wet. Het is 'slechts' een verkeerd begrip van de leer. Maar juist deze passage laat ons zien hoe dramatisch dit is voor het praktische leven van een Christen.

1. Geen besef van de Christelijke zegeningen: we lezen niets over rechtvaardiging, over vrede met God, over de genade waarin we staan of over onze positie in Christus Jezus. Zelfs de Heere Jezus wordt pas aan het eind genoemd en de Heilige Geest helemaal niet. Dit is het gevolg van denken dat we onder de wet zijn. Zolang je onder de wet bent, moet je iets doen om gezegend te worden. Omdat je altijd zult falen, kun je nooit zeker zijn van je band met Christus en alle zegeningen die daarmee verbonden zijn en kun je er daarom niet van genieten.
2. De zonde gebruikt de wet als een gelegenheid om verlangens op te wekken: in plaats van de Christelijke zegen ligt de focus op iets anders: de zonde die in hem woont (vs. 17,20). Het overweldigt hem steeds weer en hij heeft geen kans om ertegen te vechten. Dit is precies het effect van de wet op de zonde, zoals de apostel in de verzen 7-13 uitlegt. Als er een gebod is, wordt de zonde ertoe aangezet om tegen het gebod

te handelen (vs. 11). De zonde komt tot leven onder de wet (vs. 9). De mens moet dit effect pijnlijk ervaren.²

3. Een ander gevolg is dat de mens alleen maar naar zichzelf kijkt. De wet zegt 'je moet' en 'je mag niet'. Het is echt een spiegel en in een spiegel zie je alleen jezelf. Dit is ook het geval met de persoon in Romeinen 7, die de hele tijd alleen maar naar zichzelf kijkt, omdat de wet maakt dat hij zich alleen daarmee bezighoudt.
4. Probeer de wet in eigen kracht te vervullen: de wet laat wel zien hoe de mens moet handelen naar Gods gedachten, het is een spiegel, maar die kan ons niet reinigen van het vuil dat we daardoor zien, net zomin als de wet ons de kracht kan geven om een heilig leven te leiden. Deze persoon denkt dat hij zelf de kracht heeft om heilig te leven.³ Hij beseft dat hij het mis heeft. De oorzaak van zijn problemen is dus dat deze persoon zichzelf ziet als iemand die onder de wet is. De gevolgen zijn verschrikkelijk. Hij eindigt in uiterste wanhoop: 'Ik, ellendig mens' (vs. 24)!

De gevolgen van zichzelf zien voor God op grond van de wet zijn dramatisch. Geen besef van de Christelijke zegeningen, het veroorzaken van zonde, de exclusieve focus op zichzelf en de vergeefse poging om heilig te leven door eigen inspanningen.

² We kennen dit principe goed: verbied een kind om iets te doen en hij doet vaak precies dat.

³ Tegenwoordig is dit een groot probleem voor veel Christenen. Ze geloven niet dat ze onder de wet zijn, maar denken nog steeds dat ze op eigen kracht als een vrij mens kunnen leven. Romeinen 7 laat zien dat dit onmogelijk is, maar dit hoofdstuk gaat eerst over de wet en haar gevolgen.

7. Wat leert hij?

Maar er is nog een ander belangrijk punt in dit hoofdstuk. Deze persoon leert iets nieuws, hij krijgt belangrijke inzichten:

1. De wet heeft gelijk als hij een zondig persoon veroordeelt (vs. 16). Dat is een belangrijk inzicht. De wet maakt geen vergissing als hij zondaars en zonde veroordeelt. Deze persoon weet dat.
2. Er zijn twee naturen in een gelovige die onderscheiden moeten worden: 'Nu ben ik het niet meer die dit teweegbrengt' – de persoonlijkheid die bij de nieuwe natuur hoort, 'maar de zonde die in mij woont' – de oude natuur (vs. 17). Elke wedergeboren Christen moet deze les leren. Er zijn twee naturen. De oude natuur wil en kan alleen maar zondigen. De nieuwe natuur wil en kan alleen maar goeddoen. Wie deze les niet leert of deze waarheid ontkent, zal nooit bevrijd en gelukkig als Christen kunnen leven.
3. Er is helemaal geen goed in wat de mens van nature is (vs. 18). Veel Christenen hebben schipbreuk geleden toen ze probeerden iets goeds in zichzelf te vinden. Ze kijken in zichzelf en hopen ten minste iets te vinden wat God behaagt. Maar de waarheid is duidelijk: er is niets!
4. Je hebt iets van buitenaf nodig om gered te worden (vs. 24). De grootste en belangrijkste realisatie van de persoon komt helemaal aan het einde. Hij zegt niet: 'Hoe kan ik mezelf redden?' of: 'Hoe kan ik gered worden?' Hij vraagt: 'Wie zal mij verlossen?' Hij heeft begrepen dat hij alleen door iemand anders gered kan worden.

De vraag rijst waar hij dit groeiende besef vandaan haalt. Het antwoord is ontroerend: onze trouwe God wil niemand van de Zijnen in zo'n ellendige toestand achterlaten en leidt hem daarom stap voor stap naar buiten. In Zijn genade leidt God gelovigen die zich in zo'n toestand bevinden, eruit door hen steeds meer te laten begrijpen.

(Wordt vervolgd).

Mario Wolff

God is liefde (2)

Johannes 1:18 zegt uitdrukkelijk: 'Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft [Hem] verklaard'. Die Zoon is het Woord van God, de uitdrukking van wat God in Zichzelf is en Die daarom ook in 1 Timotheüs 3:16 genoemd wordt: 'God, geopenbaard in het vlees'. De Mens Jezus Christus, die Mensenzoon over Wie we in hoofdstuk 3:14 gelezen hebben, was God geopenbaard in het vlees.

God werd Mens – maar Hij bleef tegelijk de eeuwige God. En die Mens is als Mensenzoon naar het kruis gegaan om dat wonderbare werk te volbrengen, op grond waarvan iedereen vergeving van zonden kan ontvangen, **op grond waarvan iedereen een kind van God kan worden**, op grond waarvan ieder vanaf de Pinksterdag in Handelingen 2 tot de opname van de Gemeente tot die groep kan behoren uit Romeinen 8:29.

God is de Alwetende! Hij wist wie zich zou bekeren en de Heere Jezus zou aannemen als Zijn Heiland en Heere. 'Die Hij tevoren gekend heeft, die heeft Hij ook tevoren bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij [de Zoon] de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders'. En die allen zouden gezegend worden met alle geestelijke zegeningen in de hemel in Christus Jezus en bestemd, geadopteerd tot het zoonschap voor Zichzelf!

We hebben in Johannes 1:18 gelezen: 'Niemand heeft ooit God gezien'. Wij denken er vaak weinig aan Wie God is. Als we er al aan denken, dan duizelt het ons ook. Kunnen wij bedenken wat de grootheid van God is? Zoals bijvoorbeeld Psalm 139 het zegt: 'Al steeg ik op naar de hemel, U bent daar, of legde ik mij neer in

het dodenrijk, zie, U bent daar'. Een God Die overal tegenwoordig is – niet alleen op deze aarde, maar in de hele schepping en daarbuiten; er is geen ruimte waar Hij niet is. Kunnen wij dat begrijpen? Dat is die God over Wie we gelezen hebben dat Hij ons liefheeft en Hij is de God Die ons tot die heerlijke dingen bestemd heeft.

Psalm 139 zegt ook dat Hij de Alwetende is. In Jesaja 46:10 zegt Hij dat Hij vanaf het begin het einde verkondigt en van ouds af de dingen die nog niet gebeurd zijn. Daar hebben wij ook de bewijzen voor. In Genesis 1 en 2 vinden we het einddoel van Gods wegen met de schepping.

Zo hebben we al in de eerste twee hoofdstukken van de Bijbel in beeld alles wat er straks in de eeuwigheid zal zijn, uiteraard in de schepping en niet in het huis van de Vader; dat wordt daar niet voorgesteld. Het is een beeld van het feit waar de wegen van God naartoe zullen voeren, opdat wij dat nu al zouden weten. Wij weten waar het heen gaat.

Mijn Vader is de eeuwige God, Die mij kende, Die elk van ons kende voordat de wereld geschapen was, Die wist dat ik een zondige natuur zou hebben, Die elk woord wist dat ik zou spreken en elk daad wist die ik zou doen en elke weg wist die ik zou gaan. Kunnen wij de grootheid van onze God begrijpen? En Hij wist dat elk woord van mij *zonde* zou zijn. Dat was zo voordat ik bekeerd was, omdat ik het sprak zonder rekening te houden met de rechten van de Zoon van God, de Schepper van hemel en aarde. En die God had mij *tóch* lief en bestemde mij om aan het beeld

van Zijn Zoon gelijkvormig te worden! Maar daarvoor moest de Zoon, de Schepper Zelf, naar deze aarde komen, waarachtig Mens worden en aan het kruis het oordeel over mijn zonden dragen, want God kan geen zonden vergeven als er ten eerste geen berouw is en als ten tweede het oordeel niet gedragen is. Dat berouw moest bij mij zijn, de bekering. En het dragen van het oordeel moest God Zelf doen: God de Zoon, toen Hij Mens was geworden.

Hij is de Logos, het Woord, dat God openbaart. Maar daaruit volgt al dat alleen *Hij* het verlossingswerk kon doen. Eerder al lezen we in het Woord dat Hij de Schepper moet zijn. Als alleen in Hem God geopenbaard wordt, dan spreekt de schepping van Zijn heerlijkheid, zoals Psalm 19 het zegt: 'De hemel vertelt Gods eer, het gewelf verkondigt het werk van Zijn handen. Dag op dag spreekt overvloedig'. En in Johannes 1:3 staat het ook: 'alle dingen zijn door Hem geworden'. Kolosse 1:16 zegt dat Hij alle dingen in de hemel en op aarde geschapen heeft. De Griekse woorden daar zeggen het nog sterker: ten eerste heeft Hij het persoonlijk gedaan; ten tweede staat er dat Hij het in Zijn eigen kracht gedaan heeft. In Hem zijn ze geschapen, dat betekent in Zijn eigen kracht en voor Zichzelf.

En dan vertelt Hebréeën 11 ons op welke manier Hij het gedaan heeft. Nee, Hij is geen jaren bezig geweest om de aarde te bouwen en om die miljarden sterren die er zijn samen te voegen of eerst uit te denken hoe Hij ze zou maken. Hebréeën 11:3 zegt ons dat de hemelen door Zijn Wóórd tot stand zijn gebracht. Denkt u in: Hij sprak één woord en de aarde was er. Maar de aarde is iets nietigs in het heelal. Al die miljarden keer miljarden sterren die oneindig veel groter zijn dan de aarde, waar de aarde een speldenknop bij is! Hij sprak en het was er. Hebben we ons wel eens beziggehouden met de natuur op aarde, die wonderbare heerlijkheid van de natuur gezien, van al die bloemen, van al

die dieren, van de hele atmosfeer, van alles? Hij heeft geen leermeester gehad. Hij sprak en het was er in die volmaakte vorm waarin het nu is, alleen het was toen nog niet bedorven door de zonde en door Zijn oordeel dat over de zonde moest komen.

Hij is het Die door de Vader gegeven werd, opdat ik gered zou kunnen worden en opdat ieder van ons gered zou kunnen worden. Hij is het Die naar het kruis ging, Die toen al bekend was als het Lam, hoewel alleen bij de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, want er was nog geen engel of mens vóór de schepping. Maar Hij kende ons en Hij had mij lief. Daarom kan ik zeggen: Hij is de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven!

Met welk doel? Dat hebben we in deze verzen gezien. Hij is het Woord, de Logos! Dus alles waarin God geopenbaard wordt, is in Hem geopenbaard. Als we in het Oude Testament lezen dat God met Abraham en met anderen spreekt, dan is het de Zoon, want alleen door Hem is God geopenbaard. En zo zien we Zijn heerlijkheid.

Die grote Schepper van het heelal werd Mens om mij te redden, om ons te redden; Hij kwam als een kleine Baby. Hij werd geboren in vernedering, buiten, omdat er voor Hem geen plaats in de herberg was en dat deed Hij omdat Hij mij liefhad en mij wilde redden! Hij heeft hier 33 jaar op aarde geleefd om naar het kruis te gaan, om Zijn wonderbare werk daar te volbrengen. Maar dat niet alleen. 'Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft [Hem] verklaard'. Hij heeft in deze 33 jaren God geopenbaard aan ons, want Hij is de Logos, het Woord. Hij heeft Hem geopenbaard zoals Hij Hem alleen kende.

(Wordt vervolgd).

H.L. Heijkoop

De afsluitende taferelen van Maleachi en Judas (1)

'Ik heb u liefgehad, zegt de HEERE, maar u zegt: Waarin hebt U ons liefgehad? ... Waardoor verachten wij Uw Naam?' (Mal. 1:2,6).

Deze twee geïnspireerde geschriften komen hierin overeen dat de profeet en de apostel beiden taferelen van verderf en afval schilderen – de eerste in het judaïsme en de laatste in de Christenheid.

Maleachi. Dat het volk na alles wat de HEERE voor hen had gedaan, de vraag stelt: 'Waarin hebt U ons liefgehad?' toont aan dat hun hart ongevoelig was voor de liefde van de Heere. Ze offerden Hem onrein brood, dieren die blind, kreupel of ziek waren, en zeiden: 'De tafel van de HEERE, die is verachtelijk... Zie, wat een vermoeienis!' (1:7,13). En dan hebben ze de onbeschaamdheid om te vragen: 'Waardoor verachten wij Uw Naam?' De openbare dienst van God was tot uiterste minachting vervallen – het was een volkomen vermoeienis geworden, een lege formaliteit, een saaie routine zonder hart.

Maar we zien ook een andere kant. Er was een overblijfsel waarvan gezegd wordt: 'Dan spreken zij die de HEERE vrezen, ieder tot zijn naaste' (Mal. 3:16). Bij dit overblijfsel is geen uiterlijk vertoon, geen poging om iets in gang te zetten, geen inspanning om de gevallen staat van dingen opnieuw op te bouwen en geen gehuichelde tentoonspreiding van kracht. Er is alleen oprecht gevoelde zwakheid en een opzien tot de HEERE.

Welke lessen leren wij uit de afsluitende taferelen van Maleachi? Wij leren het volgende: 1. Het feit dat alles in hopeloos verval verkeert, hoeft hen die de Heere liefhebben en vrezen, niet te

verhinderen om over Hem te spreken en Zijn kostbare Naam te overpeinzen. 2. De nederige, gelovige en gehoorzame ziel mag de diepste en rijkste gemeenschap met God ervaren. 3. Individuele personen die zichzelf oordelen en zich voor God vernederen, kunnen ongehinderd en onbeperkt Zijn aanwezigheid genieten.

(Wordt vervolgd).

C.H. Mackintosh

Nuttig?

We vragen ons vaak af of we daar waar we zijn, nuttig kunnen zijn. De satan verleidt ons hier vaak mee. Hij heeft de apostel Johannes, die verbannen was naar het eiland Patmos, misschien wel voorgehouden dat hij nuttiger kon zijn als hij daar niet was. Hij had vrij kunnen zijn om de heiligen te dienen als hij wat meer compromissen had gesloten en zo uit de problemen was gebleven. Maar voor wie had hij dan nuttig kunnen zijn: voor God of voor mensen? Soms kan God meer van Zijn heerlijkheid laten zien als Hij mensen aan de kant zet. De ogen van God rustten op Johannes, een gevangene die schijnbaar nutteloos was.

Het is Gods manier dat Hij Zijn heerlijkheid wil openbaren waar je zwakheid je nutteloos doet lijken. Mensen vinden het bijvoorbeeld vreemd dat oudere Christenen – ‘nuttelozen’ – op aarde achterblijven en jonge, actieve Christenen worden weggenomen.

Probeer niet Gods zaken voor Hem te regelen. Zeg niet: ‘Wat jammer dat Johannes op Patmos was’. De Heere wilde dat hij daar iets zou ervaren en delen wat Zijn volk tot het einde der tijden zou kunnen dienen.

Stel je voor dat iemand zich in moeilijke omstandigheden bevond en je was in staat om hem er met je eigen, natuurlijke kracht uit te halen, maar dan realiseer je je dat God hem in deze omstandigheden wil hebben om voor Hem te kunnen getuigen. Dan zou het heel duidelijk zijn. We moeten de dingen van het leven niet beoordelen op basis van onze genegenheid voor gelovigen en zeker niet uit gemakzucht, maar altijd in het licht van God.

G.V. Wigram

De wil van God herkennen

Zijn wil of mijn wil?

Het is waarschijnlijk een van de moeilijkste vragen voor elke Christen: **hoe kan ik Gods wil voor mij herkennen in een bepaalde situatie?**

De één wil weten of hij een nieuwe baan moet zoeken. Een ander vraagt zich af: is dit de vrouw die God voor mij bestemd heeft? Of het nu gaat om het kopen van een auto, het kiezen van een opleiding, het verlaten van het ouderlijke huis of het veranderen van woonplaats, hoe kan een gelovige weten wat Gods wil is?

Ten eerste moeten we onszelf serieus afvragen: wil ik echt Gods wil weten? Of zoek ik Zijn goedkeuring voor mijn *eigen* plan? Blijf ik zoeken naar Gods wil in een zaak omdat het antwoord dat ik al gekregen heb, me niet bevalt? Hoop ik dat God van gedachten zal veranderen?

Als we meer geïnteresseerd zijn in onze eigen wil dan in Gods wil in welke kwestie dan ook, kan Hij ons verzoek inwilligen – maar onze relatie met Hem zal eronder lijden. Als gevolg daarvan zul-

len we een zekere leegte voelen in ons geestelijke leven (zie Ps. 106:15).

Het is beter om een oprecht verlangen te hebben om Gods wil voor ons te kennen. Drie punten zullen ons helpen:

1) Ken het Woord van God

Gods wil voor ons is nooit in tegenspraak met Zijn Woord. Laten we ons daarom eerst afvragen: wat zegt de Bijbel hierover? Als dat wat we gaan doen, rechtstreeks in tegenspraak is met het Woord van God, dan kunnen we er zeker van zijn dat het *niet* Zijn wil voor ons is. Immoraliteit wordt bijvoorbeeld herhaaldelijk en expliciet veroordeeld in de Bijbel. Zelfs immorele gedachten zijn zondig: 'Ieder die een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft al overspel met haar gepleegd in zijn hart' (Matth. 5:28).

We vinden ook principes in het Woord van God die onze activiteiten reguleren. Er staat bijvoorbeeld: 'Ik wil dat u wijs bent in het goede, maar rein ten opzichte van het kwade' (Rom. 16:19). Hieruit kunnen we concluderen dat het nooit Gods wil is dat we naar muziek luisteren, films kijken of boeken lezen die demonische praktijken, wreedheid of seksuele zonden bevatten.

Laten we Psalm 119:105 niet vergeten: 'Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad'. Laten we alleen gaan waar het licht van God ons leidt en alleen doen wat Zijn licht goedkeurt. Dan zullen we zeker handelen in overeenstemming met Gods wil. Als we in het licht van Zijn Woord blijven, zullen we niet in het duister

tasten. Wolken kunnen ons zicht een tijdlang vertroebelen, maar als we geduldig wachten, zullen ze voorbijgaan.

2) De gezindheid van Christus hebben

Is er een verschil tussen het herkennen van de wil van God en de houding die Jezus Christus openbaarde in Zijn leven op aarde? Nee. Zijn innerlijke houding was om altijd de wil van de Vader te vervullen – niets meer en niets minder. Dus als we Zijn houding navolgen, staan we niet voor een onoplosbaar raadsel als het gaat om de wil van God.

‘Ik kom om Uw wil te doen’ was de wens van de Heere Jezus. ‘Niet Mijn wil, maar Uw wil’ was de leidraad van Zijn leven. In deze denkwijze begreep Hij de wil van Zijn Vader en Hij was bereid om die voor Zichzelf te aanvaarden.

In Filippi 2:5-8 laat de apostel Paulus ons zien dat de denkwijze van Jezus Christus werd gekenmerkt door nederigheid en gehoorzaamheid. Tegelijkertijd daagt hij ons uit om deze manier van denken praktisch na te volgen. Als we leeg zijn van onszelf, als we nederig en gehoorzaam zijn, kunnen we de gezindheid van de Heere hebben (1 Kor. 2:16). Dan zijn we klaar om de wil van God te doen.

Hoe meer wij denken zoals Jezus Christus, hoe waarschijnlijker het is dat we onszelf deze drie vragen stellen:

- Wat zou de Heere in deze situatie doen?
- Is dit iets wat mijn God en Vader wil dat ik doe?
- Ben ik bereid om Hem te gehoorzamen omdat ik weet dat ik alleen door gehoorzaamheid Zijn wil kan herkennen?

3) Dicht bij de Vader blijven

Een andere toetssteen voor het herkennen van Gods wil is intieme gemeenschap met Hem. Hoe dichter we bij God staan, hoe gemakkelijker het is om te begrijpen wat Hij van ons wil.

Als familieleden een goede relatie met elkaar hebben, weet iedereen vaak zonder woorden wat de ander denkt. 'Ik wist dat u het met me eens zou zijn', riep mijn dochter blij uit nadat we hadden gepraat over een onderwerp dat haar bezighield. Onlangs fluisterde mijn kleinzoon tegen me aan tafel: 'Ik zie aan mijn vaders gezicht dat ik eerst mijn groenten op moet eten voordat ik het toetje krijg'. Deze voorbeelden laten ons duidelijk zien dat als een kind een intacte relatie met zijn vader heeft, hij precies weet wat die vader denkt en wat zijn reactie zal zijn. Zou het niet hetzelfde moeten zijn van ons naar onze hemelse Vader toe?

In Psalm 32:8 zegt God: 'Ik onderwijs u en leer u de weg die u moet gaan; Ik geef raad, Mijn oog is op u'. Het is Zijn verlangen en Zijn wil om ons te 'onderwijzen', te 'leren' en 'raad te geven'. Hij wil niet dat we doelloos ronddwalen of ons zorgen maken zonder Zijn zekere leiding. Als je dicht bij je God en Vader blijft, kan Hij je met Zijn ogen leiden. Dan zal het niet moeilijk voor ons zijn om Zijn wil te herkennen en te aanvaarden.

Larry J. Onderjack

*Christus kwam in de volheid
van de tijd
en bracht een volheid
van genade!*

Niet lang op aarde

Na zijn bekering brengt een mens nog een lange of korte tijd op deze aarde door. Zijn weg door de verschillende omstandigheden van het leven en door een wereld waar hij eigenlijk niet meer thuishoort, lijkt in sommige opzichten op de weg van het volk Israël door de woestijn. Het is geen gemakkelijke gang. Hoe vaak kreunen en zuchten we daar!

Maar we zijn niet *alleen* onderweg. Onze God, wiens kinderen wij door het geloof in de Heere Jezus zijn geworden, gaat mee. Stap voor stap mogen we de zorg, bewaring en hulp van onze hemelse Vader ervaren. Laten we op Hem vertrouwen! Wat ook mag komen en gebeuren – God voert de vele kinderen *tot heerlijkheid*. Dat is de uitkomst van Zijn wegen in genade met ons en daarvoor heeft Jezus Christus de verschrikkelijke dood aan het kruis geleden.

Wanneer eindigt deze 'woestijnreis'? Misschien al heel snel en compleet onverwacht, namelijk op het moment dat de Heere Jezus terug zal komen en ons in het huis van Zijn Vader zal brengen. Na al het zware en moeilijke zullen we de ervaringen van ons leven op aarde verwisselen met de onvergelojkbare heerlijkheid van God. 'En zó zullen wij altijd met [de] Heere zijn. Vertrouwt dan elkaar met deze woorden'.

Uit 'Het Goede Zaad'

Ideetje voor de komende **vakantietijd**, om uit te delen of te verspreiden: verschillende evangeliën.

Goed Nieuws! Nieuws van redding. Het Evangelie volgens de beschrijving van Markus. Deze uitgave (10 x 21 cm) heeft een geplastificeerde omslag en is speciaal bedoeld voor Evangelisatie. Het is voorzien van een kaart van Israël in de tijd van het Nieuwe Testament. De vertaling die gebruikt wordt, is de goed leesbare, herziene versie van de 4e Voorhoeve-vertaling.

Bestelcode: 280-0

Prijs: € 1,50

Dokter Lukas is de verspreidingsuitgave van het Evangelie naar Lukas in de vertaling van 'Ver boven alles uit' (vereenvoudigde Statenvertaling).

Bestelcode: 209-x

Prijs: € 0,85

Het Evangelie naar Johannes is de verspreidingsuitgave van het Johannes-Evangelie. De vertaling is een vereenvoudigde Statenvertaling.

Bestelcode: 210-3

Prijs: € 0,85

Bij bestelling van 20 exemplaren of meer een korting van 20% op bovenstaande titels.

Vrijheid en eeuwig leven!

Het Johannes-Evangelie A6-formaat, in de goed leesbare, herziene versie van de Voorhoeve-vertaling.

(Ook verkrijgbaar in de formaten: A5 en A4; grote letter.)

Bestelcode: 380-7

Prijs: € 1,00

Nadenkertje

Tweeënhalf

Aan D.L. Moody, de bekende evangelist uit de 19e eeuw, werd na zijn terugkeer van een lezing eens gevraagd hoeveel mensen hun leven aan de Heere Jezus gegeven hadden. Hij antwoordde: 'Tweeënhalf'. Twijfelend wat hij bedoelde, vroeg zijn vriend: 'Dus twee volwassenen en een kind?' 'Nee,' antwoordde Moody, 'twee kinderen en een volwassene. De kinderen hebben hun hele leven aan de Heere Jezus overgegeven; de volwassene had nog maar een half leven te geven'. Hij wilde daarmee zeggen dat de tijd die een mens voor zijn bekering doorgebracht heeft, voor God verloren tijd is.

Ieder mens die verzuimt de hem door God gegeven genadetijd te gebruiken om boete te doen over zijn verloren leven en zich tot Christus te bekeren, zal eens voor de rechterstoel van God moeten bekennen: ik heb tevergeefs geleefd. Zijn inspanningen en moeiten waren 'voor niets'. De prediker Salomo stelde al vast: 'Welk voordeel heeft de mens van al zijn zwoegen waarmee hij zwoegt onder de zon?' (Pred. 1:3). Vaak stort al tijdens het leven zijn levenswerk in elkaar; op het laatst echter als hij de aarde verlaat, verliest hij alles wat hier waardevol voor hem was.

Hoe nodig is het daarom dat iedereen die nog niet kan zeggen dat hij wedergeboren is, de balans opmaakt over de nog resterende tijd van zijn leven en Jezus Christus in het geloof als zijn Redder aangrijpt!

Maar ook een Christen moet zijn leven nooit naar aardse doelen richten, want dan zal zijn werk eens 'verbranden' ook al zal hij zelf, in zoverre hij werkelijk wedergeboren is, 'als door vuur' gered worden.